

בעדהשית

בקודש פנימה

שיחות קודש מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

גליון פנימי לאנ"ש חסידי פאפא • י"ל ע"י 'מערכת פאפא'

שיחת קודש בעת ביקור חדב"ן הגה"צ אבד"ק
טערצאל שליט"א בקודש פנימה אצל גיסו כ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א בבית האכסניא במאנסי

יום א' תצוה תשפ"ו לפ"ק

מרן שליט"א: ברוך הבא, ברוך הבא.

אבד"ק טערצאל: ס'קומט מיר א מזל טוב, מיין זון הרה"ג ר' מאיר יששכר
שליט"א האט א שידוך געטון.

מרן שליט"א איחל מזל טוב ואמר: ס'איז אן אנטווערפענע שידוך.

אבד"ק טערצאל: אן אייניקל פון כ"ק האדמו"ר ר' יענקעלע פשעווארסקער
זצ"ל, אן אייניקל פון זיין איידעם כ"ק האדמו"ר מספינקא אנטווערפן
שליט"א.

מרן שליט"א: ס'איז א קליינע וועלט, אבער אז מ'פארט ארום זעט מען
אז מיט "די קליינע וועלט" איז עס אויך נישט אזוי ווי מ'האט געמיינט...

אבד"ק טערצאל: אונז זענען געוואר געווארן אז זיי זענען אויך קרובים
צו אונז דורך די טערצאלע משפחה. ר' יענקעלע אליין איז דאך א קרוב
משפחה, די גאליציאנע משפחות זענען דאך קעגן די אונגערישע, מ'טאר
נישט זיין קיין אונגערישער... פאר דרייסיג יאר צוריק בין איך געווען אין
אנטווערפן האב איך געזאגט דארט פאר'ן עולם: "ענקער רבי איז מיין
קרוב, ער האט געהאט אן אונגערישע זיידן..."

ווען איך בין געווען דארט האט מיר ר' יענקעלע געזאגט: "יעדער וואס
קומט זאגט מיר אז ער איז א קרוב, אבער דו ביזט דאך טאקע א קרוב..."

מרן שליט"א: ווען כ"ק מרן מבעלזא זי"ע איז געווען אין פעסט האט מען
אים געלאדנט צו א סיום מסכת, דער רב ז"ל האט געזאגט אז ער וואלט

חדור שיחות קודש — א

בתוכן:

מרן הויגד יעקב עם ר' ישעילע
טשעחויבער / מימרת העולם: כשחסידי
נוסעים יורד גשם / הזמנים לפני ביאת
משיח / בטחון בהנהגת הבורא / אל תקרי
בניך אלא בוניך / כשטועמים 'לעקיד' און
ברוינפן איזה ברכה קודמת / הדפסת
ספר שלחן הטהור / הדפסת המימרא של
מרן מבעלזא זי"ע על הייב חלה שמכרו
לגוי משך פסח / מחלוקת בימי קדם /
תשובת המהרש"ם אודות ה'טשורטקובע
שוחטים' ועוד

חדור דברות קודש — יג

בתוכן:

זריזות במתניות / ענין סעודת ראש חודש
/ החודש הזה לכם / פנימיות מצות מילה
וטומאת יולדת / להביט בפנימיות של
כל ענין / מעשה במחשבה תחלה / איש
את רעהו יעורור / בית יעקב אלו הנשים
/ דעתו לחזור אינו שכחה / תורה ותפלה
בשטיבל / לימוד התורה עם הפנימיות
ועוד /

חסידיים דערציילן — יט

לקראת ז' מנחם-אב יומא דהילולא של
כ"ק מרן אדמו"ר הערוגה הבשם זי"ע
שלחן הטהור ליל שב"ק / תפלת בריך שמה
/ אורחים חשובים בצל הקודש / רשימות
משיחה אחרונה / רב המתפלל במהירות

מלך דנה וישועה באהלי צדיקים

בקידה ובהשתחוויה מול פני הקודש נשגד בזה ברכת מזל טוב מעומק לבבינו, מול פני המנונה הטהורה, בוצינא קדישא, עמוד האש ההולך לפני המנונה, עטרת תפארת ישראל, אבינו רוענו

כבוד קדושת מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

לרגל השמחות במעון הקודש

הבר מצוה של הנין הב' פרע"ח שלום
נ"ו בן הרב לייבוש שליט"א חתן הרה"צ
רבי מאיר שליט"א דומ"ץ קהלתנו

ברכת מזל טוב להסבים הגה"צ רבי
נחום מאיר גערמאן שליט"א ר"י באבוב,
כ"ק האדמו"ר מחוסט שליט"א

שמחת הולדת הבן אצל נכדו הרב בערל לויפער
שליט"א חתן חדב"ן הרה"צ ר' מיכל דייטש שליט"א

ברכת מזל טוב להסבים הגה"צ אב"ד מקור
חיים שליט"א, הרה"ג ר' חיים דוד לויפער
שליט"א, הרה"ג ר' יושע אשר לויפער שליט"א

ואנו תפלה שמשמחת בית צדיקים זו ישפע שפע רב לנו ולכל ישראל,
יוריה כ"ק מרן שליט"א רוב תענוג ונחת מכל יוצרת, ונוכה עוד רבות בשנים
לחסות בצל הקודש, עדי נוכח שהוא יולידנו קוממיות לארצנו, בב"א.

ווען געגאנגען אבער ער האט נישט קיין כח, האט ער געזאגט אז ער וועט שיקן א שליח. מ'האט אנגעהויבן צו רעדן אין שטוב ווער ס'זאל גיין, האט זיך איינער דארט אנגערופן אז ער קען גיין, האט דער רב ז"ל געזאגט: "ניין, דו גייסט נישט; דו מאכסט חוזק פון אונגערישע אידן..."

בנו הרה"ג ר' יהושע העשיל ראזנער שליט"א: כ"ק מרן מהר"ש מבעלזא זי"ע האט דאך געזאגט אז די סנהדרין וועט זיין פון אונגערישע אידן.*

א. ראה בספר אדמור"י בעלזא חלק א' (עמוד רלט): פעם בהיות הצדיק רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב אצל מרן [מהר"ש זי"ע], שאלו מרן: "שמעתי שהרב מזידיטשוב נוסע לעתים מזמנות למדינת אונגארין, מה אומר כבודו על תמימותם של תלמידי החכמים וישרי הלב הנמצאים שם?" השיב לו הרבי מזידיטשוב: "בודאי נמצאים שם תלמידי חכמים גדולים חכמי לב מלאי רוח דעת ויראת ה', השיב לעומתו מרן: "ואני אומר, לא רק שנמצאים שם תלמידי חכמים, אלא הם המה השרידים אשר ה' מתפאר בהם, ולדעתי אם נזכה לבחירת סנהדרין ללשכת הגזית בדורנו אשר כידוע צריכים להיות יראי ה' אנשי חיל אוהבי אמת ושונאי בצע תמימים חכמים ונבונים, ימצאו רובם במדינת אונגארין".

ראה עוד בקונטרס דרך צדיקים מכתביו של הרה"ג ר' מנחם אהרן לעבאוויטש זצ"ל רב הצעיר דק"ק טשאפ - רשימות מפי הגה"ק מבילגורייא זצ"ל: מרן הגה"ק ר' ישכר דוב זי"ע אמר בשם זקנו השר שלום זי"ע שאמר שהוא מקובל שבעת שיבא משיח צדקנו ויעשה לעצמו סנהדרין יהיה רוב הסנהדרין מחכמי אונגארין. ובנו הה"צ מבילגורייא שליט"א אמר שאביו צוק"ל היה רגיל להתאנח בעת שסיפר זאת, והיה נראה כאלו רומז באנחתו שמצטער, וכי צרי אין

הגות
שעלפאן
718-977-5555

פרשת דברים תשפ"ו

לוח השבוע

הנחיה הבא:	סדר א' - עמוד ליום	סדר ב' - דף ליום	מסכת קידושין	מסכת חולין
זונטאג	זונטאג	זונטאג	מט:	קב
מאנטאג	מאנטאג	מאנטאג	נט:	בחנה
דינסטאג	דינסטאג	דינסטאג	נ:	קט
מיטוואך	מיטוואך	מיטוואך	ס:	קב
דאנערשטאג	דאנערשטאג	דאנערשטאג	נא:	קבא

הגות
שעלפאן
718-977-5555

פרשת מטות תשפ"ו

לוח השבוע

הנחיה הבא:	סדר א' - עמוד ליום	סדר ב' - דף ליום	מסכת קידושין	מסכת חולין
זונטאג	זונטאג	זונטאג	מז:	קיד
מאנטאג	מאנטאג	מאנטאג	מז:	קטו
דינסטאג	דינסטאג	דינסטאג	מח:	קטז
מיטוואך	מיטוואך	מיטוואך	נח:	קז
דאנערשטאג	דאנערשטאג	דאנערשטאג	נח:	חזרה

מרן שליט"א: ס'איז דא אסאך מימרות אויף די חשיבות פון די אונגערשע אידן.

אבד"ק טערצאל: מיין טאטע [הגה"צ רבי חיים יעקב ראזנער זצ"ל אב"ד טערצאל] איז געווען צוויי מאל אלס יוגל ביי כ"ק מרן מהרי"ד מבעלזא זי"ע אין ראצפערט, ער איז געווען אונטערן טיש ביים טיש.

ווען בעלזער רב איז געווען אין אונגארן ביים ערשטן וועלטס קריג זענען א גרויס חלק אונגערשע אידן דעמאלטס געווארן בעלזא חסידים.

מרן שליט"א: יא, זיי זענען געווארן צוגעצויגן קיין בעלזא.

*

אבד"ק טערצאל: די וואך איז געווען די יארצייט פון כ"ק מרן הויגד יעקב זי"ע, האב איך מיר דערמאנט וואס דער שווער כ"ק מרן זצוק"ל האט מיר אמאל דערציילט, אז דער ויגד יעקב האט זיך אמאל געטראפן מיט הרה"ק ר' ישעי'לע טשעחויבער זי"ע, האט ר' ישעי'לע געגעבן א כאפ אן דער ויגד יעקב און געפרעגט: "פארוואס זענט איר נישט אזויווי אייער טאטע?" דער ויגד יעקב האט גארנישט געענטפערט.

ווען דער ויגד יעקב איז ארויסגעגאנגען האט ער זיך אנגערופן פאר זיינע ארומיגע: "איך וואלט דאך אויך געקענט פרעגן די זעלבע זאך, פארוואס ער איז נישט אזויווי זיין טאטע, נאר כ'האב מורא געהאט".³

האט ער מסביר געווען פארוואס ער האט מורא געהאט, ווייל ס'איז געווען אמאל א מעשה ביי ר' ישעי'לע טשעחויבער, אז ר' ישעי'לע האט זייער ליב געהאט צו דאווענען פאר'ן עמוד, אמאל האט זיך א איד געשטעלט

בגלעד הלא מדינת פולין מלאה חכמים וסופרים גדולי ישראל ולמה זה יתקרבו אלו בני אונגארן יותר מאלו, ועתה בעוה"ר אשר ראינו מה שקרה לנו עם החורבנות הנוראות שנעשתה בבית ישראל ר"ל מבינים אנו למפרע שהאנחה הלזה היה רומז על ענין הנורא הזה, אשר כל ראש לחלי וכל לבב דוי ה' ירחם על שארית הפליטה, ולאובדים בארץ ירדע מעל טל שמים טל של תחיה, ונזכה לראות בתחיית עמנו ובנין ארצנו בניו ומשוכלל בכליל תפארת, וישובו שופטינו כבראשונה ויועצנינו כבתחלה ויסיר מאתנו כל יגון ואנחה ונעלה לציון ברנה ובשמחת עולם.

ב. ויצוין מה שמוסיף כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בעת סיפור עובדא זו, שאחר כך אמר הרה"ק רבי ישעי'לע טשעחויבער זי"ע למקורביו שמכל בניו של מרן הערוגת הבשם, מרן הויגד יעקב דומה ביותר לדרכיו והנהגותיו אל אביו.

ביים עמוד און ס'האט זיך געדאכט פאר ר' ישעי'לע אז דער איד האט זיך געשטעלט ביים עמוד ווייל ער וויל אים אויסשפילן, האט ר' ישעי'לע געפרעגט דעם איד: "איר זענט א חיוב? טאמער נישט זאלט איר ווערן א חיוב", און יענע וואך איז ער געווארן א חיוב.

האט דער ויגד יעקב געזאגט אז ער האט מורא געהאט צו צוריק ענטפערן, ער האט נישט געוואלט ווערן קיין חיוב.

מרן שליט"א: ער איז געווען זייער א שארפער מענטש.

*

מרן שליט"א: ס'איז דא אזא מימרא אז ווען חסידים פארן רעגנט.¹

ג. ראה בספר ישא ברכה פ' בחקותי (ד"ה אם בחוקתי): פעם אחת כשנסע אאמו"ר [הרה"ק הדברי ישראל ממאדזיץ] זצוק"ל על מצות ברית מילה והיה גשם שוטף, אמר בדרך צחות, אם בחוקתי תלכו חק זה מילה (תחומא לך לך אות כ'), אז ונתתי גשמיכם, ובהזדמנות זו אמר מנלן האי דאמרי אינשי "אז חסידים פאהרען רעגניט", הרי זה כאן מקרא מלא אם בחוקתי תלכו ונתתי גשמיכם.

ראה בשיחות יקרות ויחי יוסף (מדור נסיעה): ביום נסיעת מרן רבינו חזרה העירה ממחנה קהלת יעקב בשנת תשל"ה לפ"ק, בהליכה לתפלת

ראה עוד בספר חמדה גנוזה (חלק ב עמוד קנב): הרב הגאון רבי משה מינץ ז"ל שהיה רב באלט-אויבן היה פעם אצל אב"ד [הרה"ק בעל ישמח משה] מאוהעל זי"ע, והיה אז זמן שהיו צריכים מאד לגשם, אמר לו זקני: הנה חבל לנו שאין הרב חסיד ולא באת אלי בתור חסיד, שהרי העולם אומרים "ווען חסידים וואנדעדען גייט רעגען", ואם היה הרב בא אלי בתורת חסיד בוודאי היה יורד גשם. השיב הרב הגאון תיכף כי זה טעות, שהרי באמת צריכים להבין למה כשחסידים נוסעים יורד גשם, אך העניין הוא לפי מה שאמרו חכמינו (ברכות סד.) צדיקים אין להם מנוחה בעולם הזה, ממילא כשהם בביתם הרי יש להם עול בני ביתם עליהם, אבל כשהם בדרך הרי יש להם מנוחה, לכן יורד הגשם כשהם בדרך, אבל אני שהבאתי אתי בנסיעתי את בני ביתי בין כך לא היה בא גשם.

ונעתיק פה מרשימות אחד החסידים ליל שב"ק פנחס בדרך לביתו

מנחה אמר מרן זל"ק: "די וועלט זאגט א ווערטל, אז ווען חסידים פארן רעגנט", כי אותו יום היה יורד גשם (מרשימות מוה"ר פישל דייטש הי"ו).

פעם כשנסע מרן רבינו לפלארידא, בשדה התעופה הזכיר בנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א דמרגלא בפומיה דאינשי דכשצדיק נוסע יורד גשם, אמר מרן רבינו, מכיון שהצדיק נוסע נעשים האנשים מגוש"ם (מפי מוה"ר אליעזר אשר אנשיל עהרענפעלד הי"ו).

פעם באחת מנסיעותיו של מרן רבינו לארץ ישראל מאמריקא, אירע שקודם הגסיעה הקפיד מרן רבינו על איזה דבר, אחר כך נענה ואמר שמקובל אצל חסידים שביום שצדיק נוסע על הדרך יורד גשם, וסיים מרן רבינו בצחות, ובאם אינו יורד גשם טוהט מען זיך "רעגן" [כי כעס באדיש הוא 'רעגן', וגם גשם באדיש הוא 'רעגן'], (מפי הרה"ר אליעזר דוד אויש ז"ל).

40'סטע הלכה בחייה

ביוצא
ההיכל
של הגה"ק בעל
קיצור שדכן ערך זי"ע

הבחינות מאגאל דברים

צנטראלע בחינה
שעה: 9:15 - 7:15

בוקר פארק
בית מדרש
שעה: 9:15 - 7:30

מאגאל וונטאג
בית מדרש
שעה: 9:15 - 7:30

קריט פאפא
בית מדרש
שעה: 9:15 - 8:45

לידען
בית מדרש
שעה: 8:45 - 7:30

לעיקוואד
בית מדרש
שעה: 8:45 - 7:30

עירמאנט
בית מדרש
שעה: 9:15 - 8:15

עירק ירושלים
בית מדרש
שעה: 8:00 - 7:30

מאגאל
בית מדרש
שעה: 438-502-7971

לאגראן
בית מדרש
שעה: 781-751-6850

**שיעור חזרה
הבנה לבחינה
סדר העמוד**

ע"י הרב יוסף יואל טייטלבוים
אוסטאט נאשע 9:30 בערב בבית מדרש הגדול

הוק-אפ: על העלמאן סיסטעם 88
718-977-5555

תמיכת שיעור השבוע
שיעור חזרה בכל יום
ע"י הרב יואל טייטלבוים

יגלשן
היכל
התורה

עמוד ליום
דף ליום
דף ליום
דף ליום

מחנה אברכים
בית מדרש
שעה: 9:00 - 8:00

מחנה בנות יעקב
בית מדרש
שעה: 8:30 - 7:15

מחנה רובינשטיין
בית מדרש
שעה: 8:00 - 7:15

7

עלון בקודש פנימה

אבד"ק טערצאל: און וואס איז מיט א שניי?¹

מרן שליט"א: יא, דאס האב איך יעצט געקלערט, צי ביי א שניי איז אויך אזוי...

אבד"ק טערצאל: ס'איז אויך דא א נוסח אז ווען דער רבי פארט רעגנט.

*

אבד"ק טערצאל: אדר איז דאך א זמן שמחה.

מרן שליט"א: ס'איז דא אלע סימנים אויף משיח.

אבד"ק טערצאל: דער עולם איז פארנומען אויף די מלחמות אז ס'איז מלחמת גוג ומגוג, אבער ס'איז אן אינטערעסאנטע זאך אז מ'קוקט אריין אין נ"ך איז משמע אז גוג ומגוג וועט זיין נאכדעם וואס משיח וועט קומען.

מיין טאטע איז געווען א תלמיד פון הרה"ק המנחת אלעזר **ממונקאטש זי"ע**. דער מונקאטשער רב האט גע'טענה'ט אז מ'זאל נישט מתפלל זיין אויף שלום, אדרבה ס'זאל זיין מלחמות, דאס איז א סימן אויף משיח.

מרן שליט"א: כ"ק מרן מבעלזא זי"ע האט געזאגט אז ס'זאל קומען מיט רחמים וחסדים.

הגרי"ה ראזנער: ער האט דאך געזאגט אז הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע האט שוין מבטל געווען חבלי משיח.

אבד"ק טערצאל: ס'איז זייער שווער צו פארשטיין דאס, כ"ק האדמו"ר הדברי יואל מסאטמאר זצ"ל האט זיך גע'חידוש'ט אויף די ווערטער אז ר"ר אלימלך האט שוין מבטל געווען חבלי משיח, ווייל ס'איז דאך געווען אזויפיל צרות ביי אידן.

נאווה קודש אחר התפלה במחנה הקיץ דחסידי פאפא: במשך יום ערב שבת ירד גשם עז, וגם עכשיו בדרך לביתו עדיין ירד גשם קל, ומלמל מרן שליט"א: "ונתתי גשמיכם בעתם זאגט רש"י לילי שבתות בשעה שבני אדם מצויין בבתיהם", והזכיר אחד מן המלווים שבהדמנות ענה מרן שליט"א לשאלת אחד שהלא אצל חסידים הולכים ליל שבת אל ה'טיש', ונענה אז מרן שליט"א: "ממה נפשך, דער יעקער גייט נישט צום טיש און דער חסיד האט נישט קיין פראבלעם מיט א רעגן..." חיוך עלה על שפתי מרן שליט"א ואמר: "די וועלט זאגט אז ווען חסידים פארן רעגנט; ס'איז דא צוויי סיבות דערויף, איינס ווייל רעגן ווייזט אויף טהרה, אז חסידים פארן איז עס מטהר די אויר העולם, צווייטנס כדי זיי זאלן נישט הנאה האבן פון די גשמיות און פארן נאר פאר די רוחניות".

ד. כי בעת ההוא ירד שלג וכיסה את פני האדמה.

מרן שליט"א: איינער פון די צדיקים האבן נאכגעזאגט דעם מאמר פון ר"ר אלימלך, האט ער מוסיף געווען: "אבער קיין האניג וועט מען נישט לעקן"..."²

אבד"ק טערצאל: הגה"צ ר' מיכאל בער ווייסמאנדל זצ"ל שרייבט אויפ'ן וועלט מלחמה אז מעת היתה ישראל לגוי איז נאך אזאנס נישט געווען.

מרן שליט"א: די וועלט שאקלט זיך, לא נבראו רעמים אלא לפשט עקמומיות שבלב (ברכות נט).

אבד"ק טערצאל: מ'זאגט נאך א מימרא פונעם ויגד יעקב אז ווען משיח וועט קומען וועט מען פארהאלטן די חסידים פארוואס זיי האבן געהאט אזא רב'ן, אבער אף על פי כן ווארט ער שוין מ'זאל אים פארשעמען אבי משיח זאל שוין קומען.³

מרן שליט"א: דער יוד הק' זי"ע האט געזאגט א ווערטל, אז ווען משיח וועט קומען וועט ער זיך באהאלטן, ער וועט קומען שפעט, שפעטער ווען ער וועט אנקומען וועט אים משיח פרעגן: "וואו זענען איר געווען ביז יעצט?" וועט ער צוריקפרעגן פון משיח: "און וואו זענט איר געווען ביז יעצט?"...

אבד"ק טערצאל: ס'איז דא א ווערטל פון הרה"ק ר' שמעון יערוסלובער זי"ע, ער איז געווען פון די עלטסטע זקני צדיקים, האט מען אים געפרעגט פארוואס ער האט מאריך ימים געווען, האט ער געענטפערט אז יעדער איינער וויל וויסן וואס ס'טוט זיך פארוואס טוט מען אזוי מיט אזוי, זאגט מען אים: "ווייסטו וואס, קום ארויף אויבן וועסטו אלעס פארשטיין..." אבער איך האב נישט געפרעגט קיין קשיות בין איך דא געבליבן...

ה. מובא בכמה ספרים המימרא בשם הרה"ק מצאנז זי"ע.

ו. ראה מה שכתב כ"ק מרן זצוק"ל בהקדמה לספה"ק ויגד יעקב מועדים: פעם אחת סיפר [מרן הויגד יעקב] בדרך צחות - כמדבר על עצמו - שהה"ק מפרשיסחא זי"ע אמר, כשיבוא משיח ב"ב, יבוא כל רבי ביחד עם תלמידיו וחסידיו לקבל פני משיח צדקינו, ומשיח יהא תמה וכי אלו הם חסידים, ומי הוא זה שהולך בראש, וישיבו זהו הרבי שלנו, ויחזור ויתמה זה הוא רבי, והחסידים יענו וכי בשביל שהרבי שלנו אינו כדבעי למיהוי מדחין גם אותנו, הלא אנו בקשנו רבי לשם שמים, ומלך המשיח ישיב להם אם הייתם חסידים אמתיים היה לכם להתפלל שהשי"ת יזמין לכם צדיק אמיתי לרבי. וסיים על זה רבינו ז"ל, הלואי שכבר יבוא העת שידחו ויביישו אותנו, רק שיבוא מהר.

הגה"ק החפץ חיים זצוק"ל זאגט א משל אז ס'איז געקומען אמאל א איד א גאסט אין בית המדרש און ער זעט אז מ'נעמט א איד פון מערב זייט פון בית המדרש און מ'געבט אים אן עליה און פאר א צווייטן געבט מען א צווייטע כיבוד, האט ער זיך געוואונדערט וואס איז פשט אז פונקט ער באקומט אן עליה און נישט דער צווייטער, האט מען אים געפרעגט: "דו ביזט דא געווען פאריגע וואך? פאריגע וואך האט מען געגעבן אן עליה פאר דעם איד פון מזרח און פאר צוויי וואכן צוריק האט מען געגעבן פאר א דריטן אן עליה", דאס זעלבע איז מיט די הנהגת העולם, די וועלט איז א פאזל פון זעקס טויזענט יאר, ביזט יעצט אנגעקומען אהער און שוין פרעגסטו קושיות...

*

כ"ק מרן שליט"א כיבדו לברך על היין, וסיפר הגה"צ מטערצאל שליט"א:

דער בארדיטשבער רב זי"ע איז אמאל געווען אין אונגארן, האט מען אים מכבד געווען צו טועם זיין, האט ער געזאגט אז קודם דארף דער בעל הבית טרינקען, ווייל פאר מ'מאכט א ברכה איז עס נאכנישט זיינע, דארף ער מאכן א ברכה און טועם זיין, ווערט עס שוין זיינע, קען ער שוין מכבד זיין יענעם צו טרינקען.

ואיחל מרן שליט"א: לחיים, לחיים טובים ולשלום. דער אייבערשטער זאל העלפן ווייטער הצלחה וסייעתא דשמיא, מ'זאל זיין געזונט און שטארק.

ונפרד ממנו מרן שליט"א: בשורות טובות, מ'זאל זיין געזונט און שטארק.

אבד"ק טערצאל: אמן, כל טוב.

* * *

שיחת קודש בעת ביקור גומלין של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בבית גיסו **חדב"ן הגה"צ אבד"ק טערצאל שליט"א**

יום ג' תצוה תשפ"ו לפ"ק

אבד"ק טערצאל: אין בעלזא האט מען געגעבן שלום דעם אנדערן טאג...

מרן שליט"א: איך פאר דא דורך די גאסן אין מאנסי זע איך אז מ'האלט אין איין בויען דא, מ'ווערט נישט פערטיג.

אבד"ק טערצאל: איך האב אמאל געבעטן איינער זאל מיר זאגן פון וואו מ'האט געלט אויף דעם, זאגט מיר יענער אז מ'נעמט א מארגעדזש, ווייס איך דאך אויך דערפון... האב איך אים געפרעגט, מ'ברויך דאך אבער באצאלן דעם מארגעדזש, זאגט ער מיר אז מ'געבט זיך אן עצה, האב איך אים געזאגט אז טאקע דער עצה וויל איך וויסן... קיינער ווייסט נישט וויאזוי מ'געבט זיך אן עצה.

מרן שליט"א: אל תקרי בניך אלא בוניך (ברכות סד.), זעט זיך אויס אז מ'דארף דאס האבן. אז ס'איז דא א צורך דארף מען דאס האבן, ס'וואקסט קע"ה ס'איז דא א גרויסע צורך.

אבד"ק טערצאל: איך ווייס נישט וויאזוי מ'האט פלאץ אין וויליאמסבורג און אין בארא פארק, דא איז שוין אויך נישט דא קיין פלאץ.

הרה"צ רבי פינחס חיים: מ'דארף זיך אבער צאמשטופן צווישן היימישע אידן.

מרן שליט"א: יא, מ'דארף האבן גוטע שכנים וואס מ'זאל זיך קענען שעמען פון זיי.¹

*

אבד"ק טערצאל כיבד את מרן שליט"א לברך על הלעקיך און ברוינפן ואמר:

ס'איז א מחלוקת צי מ'מאכט קודם מזונות צי קודם שהכל.

מרן שליט"א: יא דער קאמארנער זי"ע האלט דאך (שלחן הטהור סימן ריב סעיף י') אז די לעקיך איז א צובייס צו די ברוינפן, מ'בייסט עס נאר צו.

ס'איז מסתבר אז ביי זיי איז געווען דער גאנצער ענין טאקע אזוי, אז די לעקיך איז געווען ווי א טפל צו די ברוינפן, מ'דארף עס נישט האבן, מ'דארף עס נאר ווייל ברוינפן אליין אן לעקיך טרינקט זיך נישט אזוי שטארק.

אבד"ק טערצאל: ביי חסידים איז דאך דער עיקר די ברוינפן, דאס איז מער חביב.

הרה"צ רבי פינחס חיים: כ"ק האדמו"ר מטאהש זצ"ל ברענגט א מעשה, ביי זיי איז דאך קאמארנא מנהגים, האט

1. כדמרגלא בפומיה של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לומר תמיד בשם כ"ק מרן מבעלזא זי"ע שצריכים לדור בין שכנים יראי ה' וואס מ'זאל זיך קענען שעמען פון זיי".

זיין זיידע הרה"ק ר' אלימלך מטאהש זי"ע זיך געפירט צו מאכן קודם א שהכל אויף די ברוינפן. אמאל האט אים דער בלאזבער רב הרה"ק הצבי לצדיק זי"ע געזאגט: "איר זענט א רב, איר דארפט איין פירן על פי הלכה און מאכן קודם א מזונות". שפעטער ווען ער איז אהיימגעקומען איז אים ארויסגעפאלן דער ספר היכל הברכה פון שאנק און ס'האט זיך אויפגעמישט דארט וואו דער קאמארנער שרייבט אז מ'זאל מאכן קודם שהכל, האט ער געשיקט זאגן פאר'ן בלאזבער רב אז ער וועט זיך ווייטער פירן אזוי און מאכן קודם א שהכל.

מרן שליט"א: ווען מ'האט געדרוקט דער שלחן הטהור איז געווען דארט זייער אינטערעסאנטע און נייע זאכן, כ"ק האדמו"ר הדברי יואל מסאטמאר זצ"ל האט נישט געהאלטן אז מ'זאל עס דרוקן.

ס'איז געווען אמאל א מעשה ביי כ"ק מרן מבעלזא זי"ע וואס מ'האט געדרוקט, וואס כ"ק מרן אאמו"ר צוק"ל האט געהאלטן אז מ'האט עס נישט געדארפט דרוקן.

תשכ"ח האט בעלזא ארויסגעגעבן א קובץ אין בני ברק, האבן זיי אריינגעדרוקט א מעשה אז איינער האט געהאט א י"ב חלה פון כ"ק מרן מהר"ש מבעלזא זי"ע, ווען מ'האט דאס דערציילט פאר'ן רב ז"ל האט דער רב ז"ל געפרעגט: "וואס האט מען געטון דערמיט פסח", האט מען געזאגט אז מ'האט עס פארקויפט אין די חמץ, האט דער רב ז"ל זיך געגעבן עפעס אזא זאג: "חסידים געבן זיך אן עצה".

כ"ק אא"ז מרן הערוגת הבשם זי"ע האט דאך א תשובה איבער אזא שאלה (שו"ת אור"ח סימן קיב).

אבד"ק טערצאל: דער ערוגת הבשם פסק'נט אז מ'זאל עס פארברענען, אז מ'האט געטון איין מצוה דערמיט זאל מען טון דערמיט נאך א מצוה¹.

ח. התשובה נכתבה ביום י"א ניסן שנת תרנ"ד לפ"ק חדשים ספורים אחר פטירת כ"ק מרן מהר"ש מבעלזא זי"ע, והשואל הוא הרה"ח ר' ישראל יעקב טערקלטייב ז"ל מעיר וואלאווא יע"א, וזה לשון קדשו: "אודות שאלתו על אחת מ"ב חלות שהיה מונח על שלחן הטהור של כ"ק אדמו"ר הרה"ק ר"י מבעלזא זי"ע, וניתן לו והוא חביב בעיניו עד לאחת, יותר מכף מלא נחת, ונפשו בשאלתו אי רשאי למכרו עם החמץ בשטר מכירה".

מרן הערוגת הבשם מאריך שם בצדדי השאלה, ומסיק להלכתא: "ולפי זה גם בהג"ל איכא למימר דרוצה בקיומו, אבל לדעת אפילו אי נימא כהפוסקים דרוצה בקיומו בחמץ לא מיתסר, מכל מקום נראה

מרן שליט"א: יא, עכ"פ דער טאטע ז"ל האט נישט געהאלטן אז מ'דארף דרוקן די מעשה, ווייל סתם ווען די וועלט קוקט אן אזא מעשה הייסט עס אז דער בעלזער רב האט גע'פסק'נט אזוי אז מ'קען עס פארקויפן, אבער באמת האט ער נישט גע'פסק'נט אזוי, ער האט דאס נישט געמיינט להלכה, נאר ס'הייסט ווי כאילו ער האט גארנישט געזאגט אין דעם ענין.

אבד"ק טערצאל: כ'מיי אין די תשובות פון הרה"ק המנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע איז געווען געשריבן וועגן בעלזא, און מ'האט עס שפעטער משמיט געווען.

איך געדענק איך בין אמאל אריינגעקומען צום שווער ז"ל האט ער געקוקט אין א ספר פון איינער וואס האט חולק געווען מיט'ן ויגד יעקב, ער האט זיך פארענטפערט אז ער האט געהאט א שאלה וועגן הלכות כתובה און יענער רב שרייבט דארט וועגן די שאלה.

מרן שליט"א: דער טאטע ז"ל איז אמאל געווען באזוכן ביי דעם רב, האט דער פעטער הגה"ח ר' יודל וועבער ז"ל געפרעגט דעם טאטן ז"ל פארוואס ער גייט אים באזוכן.

לי בהג"ל, איידי דחיבא הואיל וה' מונח על שלחן גבוה של מרן ז"ל, נכון לקיים בו מצות שריפת חמץ, כהאי דאמר' בברכות דף ל"ט ברב אמי ורב אסי כי הוי מתרמי להו ריפתא דעירובא [מברכין עליה המוציא לחם מן הארץ אמר'] הואיל ואתעביד בה מצוה חדא לתעביד בה מצוה אחרינא וכו', אם כן בודאי נכון לקיים מצות שריפה במאי דאתעביד בי מצוה אחרינא, כנלענ"ד.

ראה עוד מה שכתב כ"ק מרן הויגד יעקב זי"ע בהגדה של פסח אגודת אזור (אות ט): מי שיש לו חלה אחת מ"ב חלות של שולחן קודש מצדיק אחד וחס עליה לשורפה, עיין בתשובת ערוגת הבשם (אור"ח) סימן קי"ב דאסור למכרו לנכרי כדי לחזור ולקנות ממנו, דהוה ליה רוצה בקיומו, אלא אדרבה מצוה גדולה לשורפו הואיל ואתעביד בה מצוה חדא כו', עיי"ש. והרה"צ מוהרש"א מראצפערט (שליט"א) [זצ"ל] סיפר בשם אביו הגה"ק בעל דברי חיים זצ"ל זי"ע, שבא לפניו עובדא כזו, וגם כן ציוה לו לשורפו קודם זמן איסורו, והאפר יטמין למשמרת.

ברשימות הגה"ח ר' יצחק דוד הכהן פריעדמאן ז"ל מביא בענין זה (יד כהן - הנהגות אות לט): שאלתי מכ"ק אדמו"ר (שליט"א) זצ"ל האריך מעשה קודם פסח עם ה"ב חלות שיש לי, ואמר לי לחרכו קודם זמנו דהיינו לאפותו כל כך עד שיהיה שחור לגמרי מבית ומחוץ, ועל ידי זה אינו ראוי כלל לאכילה ומותר לקיימו.

ויש לציין מה שמצאנו בתוך רשימות הרה"ח ר' יהושע דוב קאהן הי"ו מליל שב"ק מטר"מ שנת תשל"ה לפ"ק בעיר ערד, מה שסיפר הגה"צ רבי אפרים פישל סופר זצ"ל רב דבית מדרשו י"ם אל גיסו כ"ק מרן זצוק"ל אחר השלחן הטהור, שלמרחץ הויגד יעקב זי"ע היתה לו חלה מ"ב חלות של הרה"ק האוהב ישראל מאפטא זי"ע, ונענה מרן ז"ל בתמייה: "ס'איז א זיכערע זאך?" והמליץ מרן ז"ל: "מסתמא איז עס שוין נישט געווען ראוי לאכילה". (בטאון אור חדש שבט-אדר תשס"ד).

אבד"ק טערצאל: דער שווער ז"ל האט עפעס געזאגט אז ער וויל נישט ירש'נען דעם טאטנ'ס מחלוקת.

ביי די מחלוקת'ן אינדערהיים איז אסאך מאל געווען פחדים נוראים, ס'האט מיר דערציילט אן עלטערע איד אז ס'איז געווען דארט א מורא'דיגע מחלוקת אין איינער פון די שטעט, מ'האט געמוזט אריינרופן פאליציי, ס'איז געגאנגען נפשות פון די מחלוקת.

כ'האב מיר דערמאנט אז דער שווער ז"ל האט מיר דערציילט אז **הגה"ק ר' הלל קאלאמייער זי"ע** האט אפגעזאגט א שוחט, האט איינער פון די אידן זיך אריינגעשווערצט בגניבה צו ר' הלל קאלאמייער אין שטוב און אריינגעלייגט סם אין די זופ - היינט איז מען דאך ארטנליכע מענטשן...

ער האט געהאט דארט א קינד וואס מ'האט אים געגעבן פרייטאג פון די זופ און דאס קינד איז געשטארבן ל"ע, זונטאג איז געווען דער לוי' האט ר' הלל קאלאמייער געזאגט: "ארבע מיתות בית דין איז טאקע בטל אבער דין ארבע מיתות ב"ד איז נישט בטל, דער וואס האט געהאט א יד דערין וועט באשטראפט ווערן". נאך די מעשה זענען צוויי הונדערט אידן געשטארבן ל"ע, זענען זיי געגאנגען לויפן צום **צמח צדיק זי"ע** בעטן ער זאל זיי העלפן, האט דער צמח געזאגט: "עטץ האסט נישט קיין ברירה, עטץ מוזטס גיין מפיס זיין".

ס'איז דא רמז פון די מעשה אין **תשובות דברי חיים**, ער רעדט דארט וועגן שוחטים, ער מיינט די מעשה.

מרן שליט"א: אין **שו"ת מהרש"ם** (חלק ז' סימן מח - שנת תשל"ד) וואס מ'האט שפעטער געדרוקט, איז אויך דא א תשובה וועגן א שוחט וואס פארט קיין טשורטקוב, ער איז דן צוויי זאכן, קודם כל אז דער איסור געווען על פי עדות וואס איז נישט געווען ריכטיג די גאנצע זאך, צווייטנס אז אפילו אזוי אז כיון שיצא מפיו דארף מען אזוי טון, איז דער איסור נאר חל אויף די שוחטים וואס זענען געווען בימים ההם, אבער אויף די שפעטערדיגע דור איז נישט חל די גאנצע זאך.

אבד"ק טערצאל: דער מהרש"ם שרייבט דארט: "איך בין דארט געווען, איך ווייס אז ס'איז אלעס געווען לשון הרע, אכלתי ואוכל עוד ט".

ט. ראה לשון התשובה בשו"ת מהרש"ם חלק ז' (סימן מח): שוכט"ס [-שלום וכל טוב סלה] לכבוד הרב החסיד המופלג בתור"ר מו"ה... נ". מכתבו הגיענו ומפני רוב טרדות לא עלתה בידי להשיב עד היום. ובדבר מה ששאל אם יש חשש על השו"ב הנוסעים לצדיקי הדור מטשארטקוב וכו', מכח האיסור של הגה"צ אבד"ק צאנז ז"ל ושאר גדולים שנצטרפו עמו, והוי דבר שנאסר במנין. הנה ידע ידידי, כי בעת שהי' הרעש, הייתי אז אבד"ק פאטאק, והייתי מן המסתופפים בצל מורן הגה"ק מזיטשוב זי"ע, וידעתי את כל הנעשה, ויען כי הייתי אז סמוך לטשארטקוב נתברר לפני בבירור גמור שכל הגביעת עדות שנשלחו לצאנז אחר הצדיקים הקדושים הנ"ל, הי' רק מצד ההולכים אחרי דיעות זרות מינות ואפיקורסות וכל תאוות הזמן ר"ל, והכל שקרים וכזבים, ולכן לא עלה בלבי שום צד חשש על ידי האיסור הנ"ל.

והגם שהי' אז בידי להיות נזהר משחיטת שו"ב הללו, כי הי' לי גם שו"ב אחר, בכל זה אכלתי ואוכל עוד, כי הדבר מפורש בתשובת הריב"ש סימן תצ"ח, ומהרש"ם חלק אבן העזר סימן י"ז, דהיינו דחכם אסור מפני שהשאלה הי' לפניו בשינוי מכפי האמת, ליכא דין חכם שאסר, וגרע מטעה בדבר משנה, ומכ"ש בכה"ג שנוגע לחיי נפשות רבות, כל מי שירצה להחמיר הוא עתיד ליתן את הדין לשפוך דם נקיים חנם, ולכן הגם אשר עמדתי מרחוק מאוד, ולא נתערבתי לשום צד, אבל האמת הי' טמון בלבי, והאמת עד לעצמו. ובפרט על השו"ב שלא הי' אז בזמן ההוא, גם לפי דעתם וטעותם לא חל עליהם האיסור כלל.

וגדולה מזו מבואר בהג"א ריש פרק קמא דכתובות, דהא דאין בית דין יכול לבטל דברי חבריו אא"כ וכו', היינו דוקא בלא נתהוה שינוי, אבל בנתהוה שינוי בכל גווני וכול להתיר, דאפשר שאם היו יודעים מהות השינוי היו מודים להתיר, ובתשובת שער אפרים כמדומה בסימן קל"א או קל"ג כי אינו לפני, והאריך בראיות ברורות להחזיק הדברים. ומכ"ש בנידון דידן שהי' מעיקרא טעות. וגם מבואר בתשובת מב"ט חלק א' סימן קנ"ו, דאם החכם אסר כל המין בהמות, לא שייך בזה דין שאחד"א [-שו"י אנפשיה חתיכא דאיסורא], ולא דין כבוד החכם, ולא חל האיסור רק על אותה בהמה שהיתה לפניו ע"ש, ומכ"ש היכי דאסר מין אנשים דלא חל איסורו, ומכ"ש שלא חל על אותן שלא היו אז עוד שו"ב בזמן ההוא.

וגם מבואר בב"ח חושן משפט סימן כ"ה שאחר מותו של החכם, אפילו באותה העיר יכולים להתיר מה שאסר, והביא ראי' מש"ס דעירובין דף פ"ו ולדא כהש"ג פרק קמא דע"ז. ובתשובה א' לק' קעשינוב הארכתי מכמ"ק בענין זה, ובפרט בנידון דידן אשר הדבר ברור כי עתה בהיות הגאון אבד"ק צאנז בעלמא דקשוט, נתברר ונודע לו האמת שטעה, פשיטא דאין לחוש לאיסור, ועבדינן מילתא דניחא ליה, ומה ששאל איך יתכן שנזדמן טעות לפני הגה"צ הנ"ל בדבר גדול כזה, הנה כבר נודע דברי התוס' כמה מקומות דדוקא במידי דאכילה, וגם מבואר בתוס' גיטין ויבמות צ"ט, דהיינו דמאכיל לאחרים ל"ש דבר זה, ויוכל לבא לידי תקלה, וכבר הי' כן לעולמים במחלוקת הגאון ר' יונתן ור"י עמדין, וכהנה וכהנה, ולכן אין להעלות על הדעת שום נדנדוד חשש, גם למהדרין מן המהדרין.

ולכן גם אז לא נזהרתי, ואכלתי מבשר זביחתם, וכל המוציא לעז עתיד ליתן את הדין, ועלינו יערה רוח הבורא, כנפש ידידו דו"ש.

מרן שליט"א: איך געדענק אז כ"ק האדמו"ר מפאלטישאן זצ"ל האט געפרעגט דעם טאטן ז"ל: "נו וואס זאגט איר, מ'האט געדארפט דרוקן דעם תשובה?"

הרה"צ רבי פינחס חיים: דער מהרש"ם איז דאך געפארן קיין טשורטקוב.

הגרי"ה ראזנער: וואס האט דער רבי ז"ל געענטפערט, ער האט געהאלטן אז מ'האט עס געמעגט דרוקן?

מרן שליט"א: איך געדענק נישט, מן הסתם האט ער גארנישט געענטפערט, ער האט זיך נישט געמישט. שמעתי אז דער סאטמאר רב ז"ל האט געהאלטן אז

מ'זאל עס נישט דרוקן, ער איז געווען ברוגז אז מ'האט געדרוקט די תשובה.

*

אבד"ק טערצאל: סוף דבר, ווארטן מיר דער רבי זאל מברר זיין די הלכה צי מ'זאל מאכן קודם מזונות צי שהכל...

מרן שליט"א: אונז זענען זיך נוהג צו מאכן קודם מזונות.

ואיחל מרן שליט"א:

לחיים, לחיים טובים ולשלום. דער עיקר איז מ'זאל זיין געזונט און שטארק, הצלחה רבה וסייעתא דשמיא.

ונפרד ממנו מרן שליט"א: כל טוב, בשורות טובות.

כ"ק מרן שליט"א נכנס אל אחותו הרבנית מטערצאל תליט"א לביקור, ואיחל לה מזל טוב לרגל השמחה בביתה.

הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנן הרה"ח ר' מרדכי אהרן ווייס הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד למזל טוב מעמודי הקרן
הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנן חבר הקרן, הרב זאב הערשקאוויטש הי"ו לרגל שמחת בר מצות בנו למזל טוב
הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנן חבר הקרן, מוה"ר מרדכי אפרים פישל דייטש הי"ו לרגל שמחת הולדת הנין למזל טוב
הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנן חבר הקרן, מוה"ר יושע דייטש הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד למזל טוב
הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנן חבר הקרן, מוה"ר יחיאל מאיר גאמבא הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת למזל טוב
הרבני הנכבד רחמים ומוקיר רבנן חבר הקרן, מוה"ר יחיאל אבערלאנדער-ראה"ק הי"ו לרגל שמחת הולדת הננינה למזל טוב

מצות החי

עמודי התורה

מזל טוב לעמודי וחברי הקרן

תמוז תשפ"ו

יִזְכֹּר אֱהַבְתֶּם
וַיְחִיָּה זֶרְעָם שְׁלָא
תִּנְאֲבֵז — שְׁאֵרִית יוֹסֵף

כְּרֵא יַעֲקֹב

יִזְכֹּר אֱהַבְתֶּם

יעדן טאג א קורצע אינהאלטסרייכע
שמועס זכרונות מימי קדם מיט
אחד מחשובי אנ"ש וואס האט זוכה
געווען לחזות בנועם ה' בצל קדשו
של כ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל

ספעציעל איבערגעגעבן אויף 'קול קהלת יעקב'

לקראת היוםא דהילולא קדישא שנת תשפ"ו

טעגליכע הנאה רוחני

אויף **1-1** פון די מעין מעניו

יעדן צופרי א פרישע שמועס

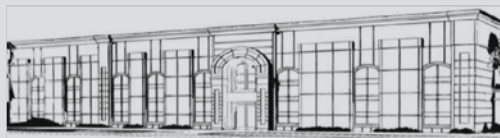
אנגעהויבן פון דינסטאג דברים

דערנאך קען מען עס איבערהערן אויף 1-4-1

קו אנ"ש חסידי פאפא

718.
480.
7872

ישיבה קטנה קהלת יעקב פאפא

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הננו בזה ברגשי הכרת הטוב מול הני אנשי שם, הנאמנים לה' ולמשה עבדו, חברי צוות נאמנים המסורים בלב ונפש למען קדשי בני ישראל, עושים פרי תבואה, כולם נהנים ממעשיהם הברוכים לטובת אנשי שלומינו משך כל השנה, הלא המה

הר"ר ישראל וויזניצער הי"ו

מנכ"ל המחנות

הר"ר יצחק אהרן שפיטצער הי"ו

מפקח כללי

הר"ר יואל פישער הי"ו

מבשל נאמן

**אשר בטוב לבבם ומסירותם הנאמנה לה' ולמשה עבדו
עמדו הכן לעשות רצון צדיק, למלא רצון קדשו של כ"ק
מרן אדמו"ר שליט"א שהבחורים יקדימו ליסע למחנה
הקיץ דחסידי פאפא, שלא יגיעו להסתובב בימים
אלו ברחובות ובשווקים ובמעונות הקיץ שונות**

אשריהם שזכו למלא רצון צדיק אשר פקודת קדשו שמרה
רוחם, להכן ולסדר את מחנה הקיץ 'מחנה רובינשטיין'
על צד היותר טוב, לשביעת לב בחורי ישיבה קטנה
המבינים העבודה הקשה בזה ומכירים טוב מעומק לבב

יהי רצון שתשרה שכינה במעשי ידיהם ויעשו פרי תבואה, יצליחו מאוד בכל עניניהם בעיני הכלל
ובעניני הפרט, עניני כלל להגדיל תורה ולהאדירה, עניני פרט בני חיי ומזוני, יזכו כולם להתברך
בכל מיני השפעות טובות, עדי נזכה לקבל פני משיח צדקנו ומלכנו בראשנו אמן.

המברך מקרב הלב

יודא אליעזר קופערשטיין - מנהל

בית המדרש קהלת יעקב פאפא

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

CONGREGATION KEHILATH YAKOV PUPA • 1250 FIFTY-FIRST STREET • BROOKLYN, NY 11219

אבד חסיד מן הארץ

בצער רב אנו מתאבלים מרה על פטירת האי איש היקר והנחמד הבלתי נשכח מאתנו, אחד המיוחד שבחבורתנו, האי חסיד האי עניו ושפל ברך, שייף עייל שייף נפיק ולא מחזיק טיבואא לנפשיה, נוח לשמים ונוח לבריות, ירא את ה' במדה גדושה, עבד את קונו בכל לבבו באמונה ובתמימות, עשה את תורתו קבע ומלאכתו ארעי, תלמיד חכם מופלג שאהב ועסק בתורה הק' כל ימי חייו, קיבל כל אדם בסבר פנים יפות, וצהלת פניו האירו לכל אדם, החזיק עצמו באמונה ובתמימות נאמן לה' ולתורתו תחת ממשלת הקומוניסטים הארורים, דקדק בקלה ובחמורה בזהירות יתירה וכל מנהג אבותיו ורבותיו הק' היו אצלו כתורה מסיני, למשך תקופה שימש כמשמש נאמן בביהמ"ד הגדול ושימש באמונה לכל אנ"ש באי ביהמ"ד, רחום ומוקיר רבנו, 'פארציטשע' איש חסיד, דבק באמונת צדיקים יתירה, הגיע לארה"ב בשנת תשי"ז לפיק ותיכף התדבק בכל לבו ונפשו אל כ"ק מרן אדמו"ר זצוקלה"ה ואחריו להבחי"ח אל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ה"ה

הרב החסיד ר' גבריאל אלכסנדר ב"ר יעקב גאמבא ז"ל

יליד מאקאווא יע"א מיקורי חשובי אנ"ש

אשר שבק לן חיים לדאבון לב כל משפחתו וכל אנ"ש ביום ב' מטות-מסעי
כ"א תמוז, זכה להשאיר אחריו דור ישר ומבורך יראי ה' כפי אוות נפשו

נשגר בזה ברכת תנחומים לכבוד בניו היקרים חשובי אנ"ש
פה עיר בארא פארק הר"ר זלמן לייב הי"ו גבאי בית מדרשנו,
הר"ר מאיר מרדכי הי"ו חבר הנהלת בית מדרשנו

נטפי תנחומים מול אלמנתו היקרה תחי' שעמדה לימין בעלה כל השנים

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבילי ציון וירושלים, ולא תוסיפו לדאבה עוד כל ימי חייכם, רק קול ששון ושמחה ישמע בגבולכם, וכל טוב סלה, ותוכלו להתחזק ללכת בדרכי אביכם החשוב הבלתי נשכח, ויקוים מה שכתוב (ישעי' כה, ח) בלע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים, בביאת משיח צדקנו ומלכנו בראשנו אמן.

כה דברי המשתתפים בצער המשפחה

הנהלת הקהלה - אנ"ש תושבי ב"פ

דברות קודש

אצל שלחן הטהור ר"ח אייר במיוחד
לכבוד אנשי שלומינו תושבי לינדען

ליל שישי תזריע-טהרה תשפ"ו לפ"ק

זריזות במתינות

ליל שישי איז א זמן פון זריזות מ'גרייט זיך שוין צו שבת אבער ס'איז במתינות, זריזות דארף זיין מיט מתינות. ווען כ"ק האדמו"ר [המאור ישראל] מסקולען זצ"ל פלעגט צו רעדן, פלעגט ער זאגן, "נעמטס אראפ דעם זיגער פון וואנט, איך וויל נישט מ'זאל קוקן אויפ'ן זיגער"...

ענין סעודת ראש חודש

קודם דארף מען לויבן דעם אייבערשן, מ'האט שוין פריער געזאגט אז ראש חודש איז א זמן פון הלל, מ'לויבט דעם אייבערשטן, דארף מען זיין אלץ צוגעוואוינט צו דעם אז מ'דארף לויבן דעם אייבערשטן, דאס איז די ערשטע זאך, ברוך ה' אז מ'איז זיך צאמגעקומען דא, מ'דארף לויבן דעם אייבערשטן עד הנה עזרוני רחמיך ה' און מ'דארף בעטן דעם אייבערשטן ואל תטשנו ואל תעזבנו פשוט כפשוטו.

אין מזורין אלא למזורין, אודאי און אודאי יעדער איז חשוב'ע טייערע אידן, אבער ס'קען זיין אז ראש חודש מאכט מען ביי חסידים א סעודה, ווייל ס'איז באקאנט וואס ס'שטייט אין ספה"ק ערוגות הבשם (פ' בא ד"ה החודש הזה ב' - ובכמה מקומות) אז אידן ציילן צו די לבנה, וויבאלד דער אייבערשטער האט באשאפן די לבנה אז אנפאנג איז עס קליין נאכדעם ווערט עס גרויס, אבער אינמיטן דער חודש ווערט עס נאכאמאל קליין, דאס קומט צו לערנען אז ווען א איד איז קליין דארף ער איז זיך מחזק זיין אז דער אייבערשטער וועט העלפן אז ער וועט גיין מעלה מעלה, און ווען ער איז גרויס זאל ער וויסן אז לא תזוח דעתו עליו [אתד"ק].

דער עיקר איז דאך עשה טוב, מ'הייבט אן מיט די גוטע מעשים, וועגן דעם אנפאנג חודש ווען די לבנה איז קליין איז די עבודה צו מוסיף זיין נאך און נאך, אויף דעם מאכט מען א סעודת ראש חודש.

החודש הזה לכם

ס'איז דא א ווארט פון שפת אמת (פ' בא תרנ"ד) אויפ'ן פסוק (שמות יב, ב) החודש הזה לכם ראש חדשים, אז דער אייבערשטער האט געגעבן פאר אידן א כח פון 'החודש הזה', דער ענין פון חידוש וואס א איד קען זיך מחדש זיין, איז א כח וואס דער אייבערשטער האט געגעבן פאר אידישע קינדער, מ'זאל זיך קענען כסדר מחדש זיין.

דהיינו, דער טבע איז אז א זאך וואס גייט כסדר אן איז נישט מיט קיין התחדשות, ס'איז שוין געווען נעכטן ס'איז שוין געווען איידער-נעכטן, מ'איז שוין צוגעוואוינט דערצו, מ'עסט יעדן טאג פרישטאג, מ'גייט יעדן טאג אין ארבעט, מ'עסט יעדן טאג נאכטמאל; ממילא טאמער איז יא דא א התחדשות איז עס נגד הטבע, אבער דאס איז די כח פון א איד, א איד קען זיך כסדר מחדש זיין מיט א התחדשות.

כ'בין נישט געקומען זאגן דא קיין דרשות און חידושים, נאר אויסשמועסן א שטיקל מחשבה.

פנימיות מצות מילה וטומאת יולדת

די פרשה הייבט זיך אן מיט דער ענין פון טומאת יולדת (ויקרא יב, ב) אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים, נאכדעם מצות מילה (שם פסוק ג) וביום השמיני ימול בשר ערלתו, נאכדעם קומט די פרשה פון נגעים; דארף מען פארשטיין די המשך הענינים.

נאר דער ענין איז, די פנימיות פון מצות מילה איז ומלתם את ערלת לבבכם (דברים י, טז), ביום השמיני ימול בשר ערלתו איז נאר די מעשה המילה אבער די פנימיות המצוה גייט אן כסדר.

אויף דער ענין פון טומאת יולדת איז כ"ק אא"ז מרן הערוגות הבשם זי"ע (פ' תזריע ד"ה וביום השמיני) מאריך אין דעם - אויך אנדערע ספרים רעדן דערפון - אז דאס איז מרמז אויף דעם וואס פאר דער קינד ווערט נולד לערנט מען מיט אים כל התורה כולה במוציא אמו, ונר דלוק לו על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו (נדה ל:), אבער נאכדעם וואס דער קינד ווערט געבוירן נעמט מען אלעס אוועק, ווייל טאמער נישט וועט דאך נישט זיין קיין בחירה און די תכלית איז דאך מ'זאל האבן בחירה.

מיט דעם קען מען פארשטיין די באקאנטע מעשה וואס איז געווען ביים **ראפשיצער רב זי"ע** אז זיין חבר האט אים אמאל געפרעגט, "נפתלי, ביזט דאך יא קלוג, דו קענסט דאך לערנען, פארוואס פארסטו צו א רבי?"

האט ראפשיצער רב געענטפערט אזוי: הער זיך צו, אויבן אין הימל פאר מ'קומט אראפ אויף די וועלט האט מען מיר אריינגעפירט אין א צימער און געוויזן אלע מצוות און עבירות, ס'איז דא תרי"ג מצוות רמ"ח מצוות עשה שס"ה מצוות לא תעשה, נאכדעם האט מען מיר אריינגעפירט אין א צווייטע צימער און מ'האט מיר ווייטער געוויזן תרי"ג מצוות, האב איך געפרעגט, 'וואס טוט זיך דא מ'האט דאך שוין פריער געוויזן די מצוות, האט מען מיר געזאגט, 'אה! דער בעל דבר האט אויך מצוות און עבירות'...

האב איך דעמאלטס פארשטאנען אז דאס וועט זיין א שווערע זאך צו וויסן אויף דעם וועלט, האב איך מיר אנגעהויבן גוט איינ'חזר'ן וועלכע ס'איז די עכטע מצוות און וועלכע ס'איז די מצוות פונעם בעל דבר; אינמיטן געבט מען א קלאפ 'מזל טוב נפתלי איז געבוירן', האב איך דאך נישט געהאט קיין צייט צו חזר'ן, ממילא מוז איך גיין צום רב'ן, איך דארף פארן צום רבי'ן זיך אויסצולערנען וועלכע פון די מצוות איז די עכטע מצוות און וועלכע ס'איז דער בעל דבר'ס מצוות.

להביט בפנימיות של כל ענין

'נגע צרעת' ווייזט אז נישט אלעס וואס מ'זעט אינדערויסן איז עס טאקע אזוי בפנימיות, ממילא דארף מען וויסן אז דאס קען אויך זיין א מעשה פונעם בעל דבר, אז דו האסט א נגע צרעת גייסטו נישט צום דאקטער נאר דו גייסט צום כהן, ווייל מ'קען נישט וויסן וואס ס'ליגט אין די פנימיות פון דעם צרעת; גיי זאג פאר א גוי אז טאמער מ'האט א נגע צרעת גייט מען צום כהן און מ'שפארט איין זיבן טעג, ער פארשטייט נישט די גאנצע מעשה, ער וועט זאגן אז מ'זאל גיין צו א דאקטער פאר א רפואה.

מ'האט געזען אסאך מאל ביי צדיקים אזא מין בחינה, **כ"ק מרן מהר"ש מבעלזא זי"ע** האט מיט זיינע צוויי פינגערס געקענט אויסהיילן; פון וואו נעמט זיך דאס? דאס איז ווייל יעדע זאך ביי אידן האט א פנימיות.

עכ"פ דאס קען זיין די המשך הענינים פון טומאת יולדת צו נגעים, דאס אז ביי טומאת יולדת און מצות מילה איז דער עיקר וואס ליגט בפנימיות אין די ענינים, דאס נעמט מען פונעם ענין פון נגעים, וואס נגעים לערנט אונז אז מ'דארף אריינקוקן יעדע זאך אין די פנימיות.

דאס איז א רמז מוסר אויף יעדע זאך, קוק נישט אויף די חיצוניות, מ'דארף קוקן אויף די פנימיות, און דאס איז עפעס וואס מ'דארף וויסן אויף אלע עניני עבודת ה'.

מעשה במחשבה תחלה

יעצט וויל איך אביסל רעדן דא פונעם ענין פון התחדשות. אינדערהיים אין בעלזא איז געווען די גרויסע שול וואס דער ערשטער רב ז"ל האט געבויט, דארט איז כסדר געווען א לייטער אין שול טאמער מ'האט עפעס געדארפט פאררעכטן, און אפילו ווען א פענסטער האט זיך צעבראכן האט מען עס נישט אוועקגעווארפן און געמאכט א נייע פענסטער נאר מ'האט עס פראבירט צוריק צאמשטעלן, נאר טאמער מ'האט דאס נישט געקענט צאמשטעלן האט מען גונג געווען די גלאז. דאס הייסט אז מ'האט כסדר געבויט, מ'איז קיינמאל נישט געווארן פערטיג.

וואס מיינט דאס פאר אונז?

איך וויל זאגן דא אביסל בשבח המקום, סיי די הצלחה פונעם פלאץ און סיי לויבן דעם אייבערשטן. די יונגע דור געדענקט מסתמא נישט, אבער ס'איז געווען א איד ביי אונז **הרה"ח ר' שאול דוד צימערמאן ז"ל**, ער איז געווען זייער א חשוב'ער איד, א בעל תשובה, א תלמיד פון **כ"ק מרן הקרן לדוד זי"ע**.

אין די בראשית יארן פון שידוך סקווירא איז ער אמאל אריינגעגאנגען צו **כ"ק האדמו"ר מסקווירא זצ"ל**, האט אים סקווערער רבי ז"ל געפרעגט, "וואס זאגט איר עפעס צו דעם שטעטל?" האט ער געענטפערט פאר'ן סקווערער רבי'ן, "ס'איז דא קהלות, ס'איז דא מוסדות, ס'איז דא ישיבות, אבער אידישע גאסן דאס איז נאכנישט דא, דאס האט דער רבי מחדש געווען", האט סקווערער רבי ז"ל געזאגט, "אה! דאס האבן מיר טאקע געמיינט!"

דאס וויל איך דא זאגן, אפאר יאר צוריק האט מען גערעדט פון שיקן יונגעלייט קיין לינדען, מ'רעדט שוין דא פון א שיינע פאר יאר צוריק וואס כ'בין געקומען דא און זיך

ניין! נישט וועגן דעם קומט מען אויף לינדען! איך זאג
נישט, די גאסן מעגן זיין ריין דא... אבער די כוונה פון
אהערקומען איז נישט ווייל מ'גייט אוועק פון דארט.

מ'דארף וויסן אז פונקט אזוי ווען מ'מאכט א פלאן אין
גשמיות דארף מען קודם מאכן א פלאן אויף צו אויפבויען
דאס פלאץ, אבער נאכדעם וואס מ'האט שוין אויפגעבויט די
פלאץ דארף מען זען אז ס'זאל נישט קאליע גיין ווי מ'רופט
עס אויף ענגליש 'מענטענען' די פלאץ; דאס זעלבע איז
אויך ברוחניות, מ'זאל קיינמאל נישט מיינען אז אונז זענען
ברוך ה' פערטיג, מ'דארף ווייטער זען צו האלטן די פלאץ
ברוחניות אזוי ווי עס דארף צו זיין.

איש את רעהו יעזורו

אודאי און אודאי דער נוסח דא איז באופן איש את רעהו
יעזורו ואיש את רעהו יחזקו, ס'איז נישט אז "מ'טאר" נישט,
ס'איז נישט דא אזא זאך ביי אונז, נאר "מ'ווייל" נישט, מ'ווייל

אומגעקוקט אויף די פלאץ אז מ'זאל דא מאכן עפעס, און
איך קען זאגן אז דאס וואס מ'האט דא געמאכט, דאס האבן
מיר טאקע געמיינט! איך האף אז דער עולם וועט טאקע
ווייטער פארשטיין וואס מ'ווייל, ווייל דאס האב איך טאקע
געמיינט.

וואס הייסט אז 'דאס האב איך געמיינט'? די כוונה פון
קומען אהער איז נישט אז מ'גייט אוועק פון וויליאמסבורג,
מ'אנטלויפט נישט פון וויליאמסבורג צי ווייל ס'איז
אנגעצויגן, אדער איינער זאגט אז ס'איז צו חאניאקיש, א
צווייטער זאגט אז ס'איז צו עקסטרעם, מ'לייגט צופיל
פרעשור, לאמיר אוועקגיין פון דארט מ'זאל נישט לייגן קיין
פרעשור אויף מיר, איך זאל קענען זיצן רואיג איש על מחנהו
ואיש על דגלו, באדער מיר נישט, איך וועל שוין אליין וויסן
וואס מיין אידישקייט איז...

מעומק הלב באנו בזה לאחל ברכותינו ואיחולינו ברכת מזל טבא לכבוד הני אנשי שם, ידידינו היקרים, שלכם הזהב פתוח ברוחה לעמוד
לימין קדשי בית חיינו, ובמיוחד עומדים בעין יפה ורוח נדיבה לימין פעולות הברכות של הארגון 'גשר לקשר', ובכל זמן ועידן מקבלים את פני
העסקנים החשובים בספר פנים יפות, ובה נותנים חיזוק ועידוד להעסקנים להמשיך עם הפעולות למען הקים בתים נאמנים בישראל, הלא המה

הר"ר חיים בן ציון ווייס הי"ו

לרגל הולדת בנו

הר"ר יוסף ברא"י אויש הי"ו

לרגל נישואי בתו

בזכות הסיוע והעזר להקמת בתים נאמנים בישראל, יהא רעווא שיזכו כולם לכל
הברכות האמורות בתורה, עושר ואושר ירוצו אחריהם, בני ברוכי חיי ארוכי ומזוני
רויחי מתוך הרחבת הדעת, בביאת בן דוד גואלנו, ומלכנו בראשנו בב"א.

המברכים מקרב הלב
ארגון גשר לקשר דחסידי פאפא

נישט קומען שפעט צום דאווענען און אזוי ווייטער אלע התנהגות ביים דאווענען. דאס זעלבע איז מיט די אנדערע חסיד'ישע זאכן א שטייגער ווי דער לבוש, סיי דער לבוש פון זיך אליין, סיי די לבושים פון די קינדער און סיי די לבושים פון די נשים, און אזוי ווייטער לגבי די אלע חסיד'ישע התנהגות זאל זיך דער פלאץ ווייטער פירן ווי ביז יעצט.

בית יעקב אלו הנשים

דער אמת איז אז די גאנצע שמועס דא וואלט איך געוואלט זאגן פאר די נשים אויך, די נשים דארפן אויך וויסן פון די גאנצע זאך וואס איך רעד דא, ס'איז נוגע פאר זיי אויך, אבער כ'קען נישט הייסן מאכן א ראש חודש סעודה פאר נשים... אפשר קען נאך אמאל אויסקומען אויך פאר זיי צו רעדן, אבער דער שמועס וואס איך זאג דא זאל יעדער איבערזאגן אין שטוב, ס'איז נוגע פאר די נשים אויך.

איינס אן דעם צווייטן גייט נישט, ס'דארף קומען פון ביידע צוזאמען, סיי די לבוש וויאזוי מ'טוט אן די קינדער, און סיי די שפראך וואס מ'רעדט, אלעס דארף גיין צוזאמען; מ'דארף רעדן פון אמונה, ווען א קינד הערט א שפראך "מיט'ן אייבערשטן'ס הילף" "דער אייבערשטער וועט העלפן" געוואוינט דאס אים איין אויף אמונה, מ'דארף הערן אזא שפראך אין שטוב, און מ'זאל נישט מיינען אז ס'פעלט נישט אויס חיזוק אין די אמונה, מ'דארף זיין איינגעוואוינט אין שטוב מיט אמונה.

דעתו לחזור אינו שכחה

עכ"פ וואס מ'דארף וויסן איז, אז מ'דארף האבן נאכאמאל התחדשות און נאכאמאל התחדשות, מ'ווערט קיינמאל נישט פערטיג, א איד ווערט נישט פערטיג.

ס'איז באקאנט די מעשה פון הרה"ק דער רבי פון לובלין זי"ע, אז דער ערשטער רב ז"ל איז אמאל געקומען אלס יונגערמאן צום רבי'ן פון לובלין, אנקומענדיג האט מעם אים דערציילט אז דער רבי פון לובלין קען נישט דאווענען ווייל ס'איז אים שווער א קשיא, ער גייט ארום צעקאכט און ער שטעלט זיך נישט דאווענען. וואס איז דער זאך וואס האט געשטערט פאר'ן רבי'ן פון לובלין, ס'האט אים

געשטערט די מחשבות אז א איד דארף דאך האבן אמונה, מ'דארף כסדר אינזין האבן דעם אייבערשטן, מ'דארף מקיים זיין שויתי ה' לנגדי תמיד א גאנצע טאג; לכאורה ווי קען א איד אינזין האבן כסדר דעם אייבערשטן אויך ווען ער גייט ארויס צו די ארבעט.

די קשיא האט געשטערט פאר'ן רבי'ן פון לובלין וויאזוי עס קען זיין אזא זאך, אז ער האט זיך נישט געקענט שטעלן דאווענען.

האט דער ערשטער רב ז"ל געזאגט, "איך וועל אריינגיין צום רבי'ן, איך האב א תירוץ", האט ער געזאגט אז ס'איז דא א הלכה ביי שכחה (מסכת פאה ו, ד) שלפניו אינו שכחה ושלאחריו שכחה, דאס הייסט אז טאמער ס'איז עתיד לחזור איז עס נישט שכחה, ממילא טאמער א איד גייט ארויס צופרי צו די ארבעט אבער שפעטער קומט ער צוריק אין בית המדרש איז אין שכחה ווייל ס'איז עתיד לחזור.

דאס איז דער ענין פון ספירת העומר וואס מ'חזר'ט איבער צו ציילן די שבוע, דאס איז כדי צו ווייזן אז מ'איז נישט פערטיג געווארן, מ'ווערט קיינמאל נישט פערטיג.

אונטערשטע שורה פון די גאנצע זאך איז אז מ'דארף בעטן דעם אייבערשטן מ'זאל האבן סיעתא דשמיא, אבער מ'דארף וויסן אז מ'ווערט קיינמאל נישט פערטיג. מ'דארף עפעס ענדיגן? איך ענדיג נישט, איך ווער קיינמאל נישט פערטיג.

תורה ותפלה בשטיבל

ממילא איז טאקע כדאי פאר יעדעם איינעם זיך צו קומען משתתף זיין דא יעדע נאכט מיט די לימוד התורה, ווייל עס לוינט זיך! איך הער ברוך ה' אז ס'איז דא אן עולם, מ'קומט זיך צוזאמען, אבער דער עולם דארף צו וויסן די חשיבות פון דעם וואס מ'קומט אהער, סיי מיט'ן לערנען ביינאכט, און סיי מ'דאווענט צוזאמען מעריב, אזוי האלט מען זיך צוזאמען.

מ'דארף דא ערווענען די גבאים פון די בית המדרש, די עסקנים פון די בית המדרש, די עסקנים פון די מוסדות, מ'דארף האבן אסאך סיעתא דשמיא אויף אלעס.

לימוד התורה עם הפנימיות

לגבי דער ענין וואס מ'האט דערמאנט פון חיצוניות און פנימיות, דארף מען טאקע וויסן דער ענין ווען מ'לייגט זיך אריין די קאפ אין תורה.

כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל האט דערציילט אז אין די בראשית יארן ווען מ'איז געקומען קיין אמעריקא איז ער געפארן צוזאמען מיט א איד וואס איז שוין דא געווען פון פריער, דא איז דאך די אידישקייט געווען נעבעך אזוי, האט דער טאטע ז"ל געפרעגט פון דעם איד וואס ס'טוט זיך, האט יענער געזאגט אז זיי זענען טאקע אזוי אבער די קינדער זענען שוין נישט אזויווי זיי.

האט דער טאטע ז"ל געפרעגט, "וואס הייסט, פארוואס טאקע נישט?" האט יענער געזאגט אז דאס איז ווייל מ'האט נישט געמאכט קיין תלמוד תורה'ס, מ'האט פראבירט צו מאכן תלמוד תורה אבער ס'גייט נישט, האט דער טאטע ז"ל געפרעגט, "וואס הייסט אז מ'האט פראבירט און ס'גייט נישט?" האט ער געזאגט א משל אז דער מלמד האט געלערנט אין חדר 'ביצה שנולדה ביו"ט בית שמאי אומרים לא תאכל ובית הלל אומרים תאכל', האט א קינד חוזק געמאכט, וואס קאסט שוין אן איי - אין יענע צייטן - דריי-פיר צענט, ווארף עס אין גארבעדזש און נעם א צווייטע איי...

וואס ליגט אין דעם? ווייל ווען דער מלמד וואלט ווען געזאגט "זאגט די הייליגע משנה", וואלט דאס נישט געווען, ווייל דאס איז לימוד התורה, ס'איז נישט די איי, ס'איז די לימוד התורה! וואס דער שכל התורה זאגט! איי וואס גייט דאס מיר אן, ס'איז טאקע נישט קיין נפקא מינה יעצט, אבער דאס איז לימוד התורה!

טאקע איין סדר [והגית סדר ב'] לערנט יעצט עניני קדשים, דארט קען מען אויך קלערן, ס'איז יא נוגע להלכה ס'איז נישט נוגע להלכה; קודם כל משיח קומט שוין איז עס דאך יא נוגע, אבער אפילו סתם אזוי איז דאך דאס לימוד התורה!

מ'לערנט תורה מיט א ווארעמקייט, נישט אז מ'זיצט אינדערהיים מיט א מאשינקעלע אין די אויערן און מ'הערט א שיעור... איך זאג נישט, ס'איז אודאי בעסער ווי גארנישט, ס'איז בעסער ווי אנברענגען די צייט, ס'איז אודאי מציל די אלע אידן וואס ווען נישט דעם וואלט עס געווען ערגער, אבער ביי אונז איז תורה אן אנדערע זאך.

זאל דער אייבערשטער העלפן מ'זאל זוכה זיין ס'זאל נתקדש ווערן שם שמים על ידינו, מ'זאל זוכה זיין טאקע אויפצוטון דעם חודש אייר וואס מ'דארף צו אויפטון, מ'זאל אנפירן דעם חודש און די ימי הספירה אזויווי עס דארף צו זיין, מ'זאל זוכה זיין צו ישועות כל ישראל און צו די גאולה שלימה בב"א.

בלב נרגש וברגשי הכרה ותודה, משגרים אנו בזה כסא דברכתא, וברכת מזלא טבא וגדיא יאה, מול ידידנו וידיד כל נפש חי, עושה ומעשה בכל לב ונפש להביא אורה ושמחה בבתי אנשי שלומינו, ה"ה

הר"ר חיים אלעזר עקיבא שפיטצער הי"ו שדכן נאמן בקרב אנ"ש

לרגל שמחת הכנסת בנו הבחור הבר מצוה יעקב ני"ו לעול התורה והמצוות

בזכות הסיוע והעזר להקמת בתים נאמנים בישראל, יהא רעווא שיזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים, מתוך נחת והרחבת הדעת דקדושה, ויתגדל לאילנא רברבא, בביאת בן דוד גואלנו, ומלכנו בראשנו בב"א.

המכירים פעולתיו הנשגבות

ארגון גשר לקשר דחסידי פאפא

חדשות על המערכת

פרשת מטות-מסעי תשפ"ו

חדש! ספצייעלע ימי בין המצרים און תשעה באב קנעפל, איינגעטיילט אויף גאר א מסודר'דיגע אופן - 7 < 3 < 4

חלק א': הלכות ימי בין המצרים. **חלק ב':** דרשות התעוררות בעניני גלות וגאולה. **חלק ג':** אינטרעסאנטע דרשות בעניני חורבן הבית ופרקי היסטאריע פון ימי חושך ביי כלל ישראל, געזאגט געווארן בימי י"ז תמוז ותשעה באב

אלע דרשות בהיכל ביהמ"ד הגדול במסגרת ארגון שיעורי תורה, גייען ארויף אויף **1 < 0** און ווערן ארויפגעלייגט כל אחד לפי ענינו אויפן **"דרשות ושיעורים" קנעפל**

מעמד הכנסת ספר תורה ע"י מתפללי 'סעדל-ריווער שטיבל' בעיר מאנסי בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, א' קרח **5 < 8**

שלחן לחיים מוצאי שבעה עשר בתמוז יארצייט של קדושי פאפא הי"ד, בהיכל הישיבה במתיבתא קרית פאפא **2 < 6**

הרה"צ רבי מאיר שליט"א דומ"ץ קהלתנו בענין השתוקקות להגאולה, בהיכל ביהמ"ד הגדול **4 < 3 < 2 < 7**

וועכנטליכע שמועס פון הרה"צ רבי פינחס חיים שליט"א רב דקהלתנו מאנסי בהיכל ישיבה קטנה מאנסי, בענין ימי בין המצרים **4 < 1 < 8**

הספדים אצל הלוי של הרה"ח ר' אלכסנדר גאמבא ז"ל ב' מטות-מסעי **4 < 8 < 1**

פרקי היסטאריע ע"י הרב יעקב יוסף אויש שליט"א משב"ק, י"ז תמוז בהיכל הישיבה במתיבתא קרית פאפא **4 < 5**

ספצייעלע שיעור מיוחד למערכת - קורצע שיעור בהלכות ימי בין המצרים ע"י מו"ץ הרה"ג ר' יוסף אבערלאנדער שליט"א אויף **4 < 3 < 7 < 1**

דרשת הרה"ח ר' אברהם חיים פריעדמאן הי"ו בסעודת הילולא של האור החיים הק' זי"ע בעיר מאנסי **4 < 5**

מעמד דרדקי לטובת מוסדותינו הק' במאנסי א' פנחס **5 < 4**

פון די בעין בענין
2-1

ובלכתך בדרך

"תוכנן'דיגע ווינקל"

פון די מען מענין

יעדע דאנערשטאג ווען איר פארט ארויס די ווייטע וועג צו די קעטסקילס נוצט אויס די צייט מיט אינהאלטסרייכע תוכן און ידיעות

ווערם אכעטימעד עמליכע מאל א מאג | אזוי אויך גייט ארויף סוף וואך ענינים בפרשה מבי מגידים מפורסמים

718.480.7872

1 מהנעשה והנשמע בחצרות קדשינו

2 מדור 'דברות קודש' מ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

- #1 לבחורי הישיבות ובני הכולל
- #2 ביקורי האדמו"רים שליט"א
- #3 הספדים
- #4 ניהום אבלים
- #5 שונות
- #6 משנים קדמיות
- #7 תפלות
- #8 דברות קודש בולעטין

3 מדור 'קול בקודש' מ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל

- #1 דרשות
- #2 מעמדים
- #3 הספדים
- #4 מועדים
- #5 תפלות

4 שיעורים ודרשות

- #1 שיעורי ימי ושבועי
- #2 שיעורי הלכה
- #3 מועדים חמנים
- #4 עניני תורה ועבודה
- #5 סיפורי צדיקים והיסטוריה
- #6 עומדים על הפרק
- #7 שונות
- #8 דרשות ושיעורים בולעטין

5 תפילות טישן ומעמדים

- #1 מועדים חמנים בצל רבותינו הק'
- #2 שמחות בית פאפא
- #3 סימני והגית
- #4 דינערס לטובת מוסדותינו הק'
- #5 מסיבות וטיי אווענטס
- #6 מעמדים, קבלת פנים, וחונכות הבית
- #7 חומש סעודה
- #8 שאר מעמדים

6 מדור 'זכות אבות'

- #1 הספדים על רבותיה'ק ומשפחת המלוכה
- #2 יומא דהילולא של רבותיה'ק בצל הקודש
- #3 'נסיעות' של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
- #4 סיפורי צדיקים מפי תלמידים וחסידיים

7 ניגונים ונוסחאות

9 שידור חי, ולהשאיר הודעה

0 חדשות על המערכת

חסידיים דערציילן

עובדות, מאמרים, וסיפורי חסידים על כ"ק מרנן רבותינו הק' קמא קמא דמטא לידן

והסתופף בצל כ"ק מרן הערוגת הבשם זי"ע איך היה נראה תפלת 'ברית שמיה' אצל מרן הערוגת הבשם בעת פתיחת הארון בכל ב' וה', התפלה נאמרה באש קודש מיוחדת ובדמעות שלישי, ונשאר חקוק בזכרוננו לכל ימי חייו.

*

אורחים חשובים בצל הקודש

סיפר הרה"ח ר' מאיר
צבי דייטש ז"ל:

שמעתי מאבי הרה"ח ר' יעקב אהרן דייטש ז"ל ראה"ק דקהלתנו שלמד והסתופף בצל כ"ק מרן הערוגת הבשם זי"ע, שבימינו כמעט שלא אמרו תחנון אצל מרן הערוגת הבשם, כי כמעט בכל יום הגיעו רבנים ואנשים מכובדים להסתופף ולבקר ביכלו של מרן הערוגת הבשם, ולכבודם לא אמרו תחנון באותו יום.

*

רשימות משיחה אחרונה

מרשימות הרה"ח ר' יהושע
קלמן גאלדבערגער הי"ו:

ארשום כמה ענינים מה שזכיתי לשמוע מפה קדשו של כ"ק מרן זצוק"ל בעת שיחתו האחרונה עם חסידים ביום א' ואתחנן ז' מנחם-אב יומא דהילולא של זקינו כ"ק מרן הערוגת הבשם זי"ע שנת תשד"ם לפ"ק בדרך לביתו נאוה קודש אחר תפלת שחרית. מרן ז"ל שחח הרבה מקדושת זקינו בעל ההילולא

ויחכם עוד.

ג. וכבר נדפס בשיחות יקרות ויחי יוסף - מסודר כל דבר על מקומו לפי הענינים.

לקראת ז'
מנחם-אב
יומא דהילולא
של כ"ק מרן
אדמו"ר הערוגת
הבשם זי"ע

שלחן הטהור ליל שב"ק

מתוך מכתב הג"ר זרח מיללער ז"ל:

אחרי התפלה התבודד [מרן הערוגת הבשם זי"ע] בחדרו ועסק בספרים הקדושים, ובנתיים היו מאות תלמידיו וחסידיו מתאספים וחיכו בכליון עינים ובצמאון רוחני, כמעט בגיל ורעדה, שיזכו לשמוע זמר 'שלום עליכם' אשר נמשך היה כשעה שלימה, ודמעות עיניו היו יורדות. חן ההוד והאצילות היו שפוכים על פני כל המסובים, והכל היתה מזיגה וחטיבה אחת בהתרוממות הרוח ובאחדות הבורא ית"ש.³

*

תפלת בריך שמיה

סיפר הרה"ח ר' ליפא ווידער הי"ו:

שמעתי מהרה"ח ר' דוד רובינשטיין ז"ל שלמד

א. הועתק בספר תולדות ערוגת הבשם.

ב. ויצויין מה שכתב הגה"צ רבי ישכר שלמה טייכטאהאל זצ"ל דומ"ץ פישטיאן בספרו שו"ת משנה שכיר (חלק א' סימן צה) בענין מנהג חסידים לילך לשלחן רבם או להתאסף באסיפת חברים ליל שב"ק: ובודאי ראוי אם אפשר בליל ש"ק דכולו אור, וכמו שכתב רבינו חיים הנ"ל להיות אצל צדיק ולשמוע שיחתו שיהי קודש בחידושי תורה היוצאים ממקור טהור ונאמן באהבת השם, כי אינו דומה היושב לבדו בביתו להיות בדיבור חברים אצל צדיק להיות מקשיבים לקולו קול ה', וכאשר ראיתי מרבתי נשמתם עדן שהיו מקפידין שיבואו התלמידים בש"ק לשלחנם, ודכירנא כד הוי יתיבנא במתיבתא דמרן רבן של ישראל בחוסט ז"ל והלכנו מידי שבת בשבתא לשלחנו ונפקי זיקוקין דנורא מפומיה דרב, ותן לחכם

מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם, בֵּין הַדְּבָרִים סִפֵּר שֶׁמֶרְן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם זי"ע נִסַּע פֶּעַם לִבְעֵלְזָא עִם הָרִכְבָּת, בְּדֶרֶךְ הוֹשִׁיט לוֹ יְהוּדִי אֶחָד שְׁלוֹם וְשָׂאֵלֹו אוֹתוֹ עַל מְקוֹם מִגּוּרָיו, עֵנָה מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם שֶׁהוּא מִתְגוֹרֵר בְּעִיר קִלְיִינוֹאֲרֵדִיין, הַמְשִׁיכּוֹ הָאִישׁ לִשְׂאוּל: "וּאֵס זַעֲנֵט אִיר עוֹסֵק דָּאֲרֵט?" עֵנָה מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם שֶׁהוּא מִלְמַד בְּעִירוֹ...

כֹּאשֶׁר נִעְצַר הָרִכְבָּת לִיד הַתַּחֲנָה הִיָּה הַסֵּדֶר שֶׁאֶחָד מִן הָאֲנָשִׁים הִיָּה נִכְנָס לְעִיר לִשְׂאוּב מִיָּם לְהִבִּיא לְשֹׂאֵר הַנּוֹסָעִים, בְּאַחַת מִן הַתַּחֲנוֹת נִפְל הַגּוֹרֵל עַל מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם שֶׁהוּא יִכְנָס לְעִיר לְהִבִּיא מִיָּם לְהַנּוֹסָעִים.

כְּשֶׁהִגִּיעוּ לִבְעֵלְזָא הֵמָּה רָאוּ כֵן תַּמָּהוּ שֶׁהַמְלַמֵּד מִקְלִיִּינוֹאֲרֵדִיין שֶׁהִגִּיעַ אִתָּם יוֹשֵׁב בְּרֹאשׁ הַשְּׁלַחֵן לְצַד הָרִבִּי, וְלֹאֲחֵר הַחֻקִּירָה גַם נֹדַע לָהֶם שֶׁזֶהוּ 'הָרִב מִקְלִיִּינוֹאֲרֵדִיין, וְנִתְבַּיְּשׁוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד בִּזֵּה עַל שֶׁלֹא נִהְגוּ בְּכָבוֹד הָרְאוּי עִמּוֹ. לֹאֲחֵר גָּמַר עֵרִיכַת הַשְּׁלַחֵן הִלְכוּ הָאֲנָשִׁים לְמִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם לְבַקֵּשׁ מַחִילָה, וְשָׂאֵלֹו אוֹתוֹ הִיתֵכֵן שֶׁאִמְרוּ לָהֶם דִּהוּא מִלְמַד בְּעִיר וְלֹא אִמְרוּ הָאֲמֵת שֶׁהוּא הָרִב מִקְלִיִּינוֹאֲרֵדִיין, נִעֲנֶה מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם: "אִיךְ הָאֵב נִישֵׁט גַּעֲזָאֵגֵט קִיין שֶׁקֶר, אִיךְ בֵּין טָאָקֶע אֶמְלַמֵּד אִין קִלְיִינוֹאֲרֵדִיין"

אַחֵר כֵּךְ הַמְשִׁיךְ מִן זי"ל לְסִפֵּר שְׁבִימִים הֵם עֲדִיין לֹא הָיוּ סְפָרִים נִדְפָּסִים כְּמוֹ בְּזַמְנֵנו, עַל כֵּן הִיָּה נִהוּג שֶׁהַבְּחֹרִים בִּישִׁיבָה שֶׁכָּבַר לְמַדּוֹ הַמְּפָרְשִׁים עַל הַגְּמָרָא שָׂאֵלֹו מִרְבֵּם מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם הַסְּפָרִים הַנְּחֻצִּים. פֶּעַם בָּא בַּחֹר אֶחָד לִשְׂאוּל מִמֶּן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם סִפֵּר פְּנֵי יְהוֹשֻׁעַ, וְאִמְרוּ לוֹ מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם שִׁיחֲזִיר לוֹ אֶת הַסֵּפֶר בִּשְׁעָה שְׁלֹש-אַרְבַּע בְּאַשְׁמֹורת הַבּוֹקֶר.

בְּאוֹתָה לִילָה עֶבֶר הַבְּחֹר כַּחֲצוֹת הַלֵּילָה לִיד בֵּיתוֹ נֹאֵה קוֹדֵשׁ שֶׁל מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם וְרָאָה מִתּוֹךְ הַחֲלוֹן שֶׁמֶרְן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם יוֹשֵׁב וְהוֹגֶה בְּתוֹרָה, חָשַׁב

לְתוֹמוֹ: "דִּעַר רַבִּי אִיז נֶאֱכַר יַעֲצֵט אוֹיֵף, וּוִי קַעֵן אִיךְ גִּיין אוֹיְפוֹוֹעֵקֵן דַּעַם רַבִּין דְּרִי אַזִּיגֶער פֶּאַרְטָאָגֵס?" וְעַל כֵּן לֹא הִבִּיא הַבְּחֹר אֶת הַסֵּפֶר בְּאוֹתָה שְׁעָה. בְּבוֹקֶר פְּנֵה מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם לְהַבְּחֹר וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הִיתֵכֵן שֶׁלֹא הִבִּיא לוֹ אֶת הַסֵּפֶר, בְּאַמְרוֹ: "אוֹיֵב כֹּהֵאֵב גַּעֲזָאֵגֵט דְּרִי אַזִּיגֶער, וְעַל אִיךְ זִיין בִּי דִי גְמָרָא דְּרִי אַזִּיגֶער".

עוֹד סִפֵּר אֶז מִן זי"ל: "אִיךְ הָאֵב גַּעֲטָרָפֵן אֶצְעֵטל הַנְּהֻגוֹת פּוֹנְעִם עֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם, אִינֶער פֿון דִי זָאָךְ וּאֵס שְׁטִיט דָּאֲרֵט אִיז אֶז עַר אִיז זִיךְ מִקְבֵּל אֶז עַר זָאל נִישֵׁט פֶּאַרְבֵּרְעִנְגֵעֵן מִיט פֶּרִישֵׁטָאָג מִעַר פֿון צַעֵן מִינוֹט".

*

רַב הַמְּתַפַּלֵּל בַּמְהִירוֹת

סִפֵּר הָרַב ר' יְהוֹשֻׁעַ ווִידֶער הי"ו:

בְּיוֹם א' וְאַתְחֵן ז' מִנְחָם-אֵב שְׁנַת תִּשְׁד"ס לִפ"ק יוֹם שֶׁנִּפְל כ"ק **מִן זְצוּק"ל** לְמִשְׁכַּב אֲשֶׁר מִמֵּנוּ לֹא קָם עַד יוֹמוֹ הָאַחֲרוֹן, זְכִיתִי לְלוֹוֹת אֶת מִן זי"ל אַחֵר תְּפִלַּת שְׁחִרִית בִּיחָד עִם קְבוּצַת חֲסִידִים, כְּשֶׁהִלַּךְ מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ לְבֵיתוֹ נֹאֵה קוֹדֵשׁ בְּמַחֲנֶה הַקִּיץ, אֶז זָכִינוּ לְהַתְּבַשֵּׁם מִנוֹעַם קְדוּשָׁתוֹ בְּשִׁיחָתוֹ הָאַחֲרוֹנָה עִם הַחֲסִידִים.

מִן זי"ל דִּבֵּר הָרַבָּה מְזִקִּינוּ בַּעַל הַהִילּוּלָא כ"ק **מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם זי"ע**, וּבִתּוֹךְ הַדְּבָרִים אִמְרוּ לָנוּ אֶז בְּדֶרֶךְ צָחוֹת: "דִּעַר עֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם אִיז גַּעוּוֹאֲרֵן רַב אִין הוֹמָנָא דּוֹרְךְ רַבִּינוּ תַּמָּס תְּפִלִּין..."

וּסִפֵּר לָנוּ מִן זי"ל הָעוֹבְדָא הַיְדוּעָה שֶׁהָרֹאשׁ הַקָּהֵל הִיָּה אִישׁ פֶּשׁוּט, וְהוּא נִסַּע פֶּעַם בְּרִכְבָּת בִּיחָד עִם מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם וְרָאָה אֶת מִן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם מִנִּיחַ תְּפִלִּין דְּרַבִּינוּ תַּם עַל הָרִכְבָּת, וְהוּא לֹא הִבִּין שֶׁזֶה תְּפִלִּין דְּרַבִּינוּ תַּם וְעַל כֵּן חָשַׁב שֶׁמֶרְן הָעֲרוּגָת הַבֶּשֶׁם מִתְּפַלֵּל בַּמְהִירוֹת כְּזוֹ, וְאִז אִמְרוּ: "אַז רַב דָּאֲרֵפֵן אֹנוּ הָאֵבן..."

מִבְּקָשִׁים אֲנוּ מֵאִנִּישׁ שֶׁכָּל מִי שִׁישׁ לוֹ אִיזָה עוֹבְדָא אוֹ רִשְׁמִיָּה מִמֶּרְנָן רַבּוּתֵינוּ הֵק וִיבִלְחֻט"א כ"ק מִן אֲדִמּוֹרִי שְׁלִיט"א שִׁישְׁאִיר הוֹדְעָה לְהַאֲסֵפֵן הָרִב **מִנְחָם מַעֲנַל אֲבַעֲרָאֲנֶדֶר** הָיוּ עַל הָקוּ הַמִּיּוּחָד 450-5548 (646)

כָּל הַזְכִּיּוֹת שְׁמוּרוֹת לְמַעֲרַכַת פֶּאַפֶּא'
718.480.7872

לְהַעֲרוֹת וְהָאֲרוֹת, אֲפֶשֶׁר לְהַשְׁאִיר הוֹדְעָה בְּקוּ הַמַּעֲרַכַת כְּפֶתוֹר 9 < 0

אַרְיִינְצוֹלִיגֵן אִיעֶר מוֹדְעָה אֲדַעַר 'מִזְל טוֹב' פֶּאַרְבִּינְדֵּט אִיךְ אוֹיֵף:
929.441.0890 בִּיז מִיטוּוֹאָךְ 2:00 נֶאֱכִיטָאָג